

Cu ocazia vamuirii unor bunuri, importatorul "X" a prezentat factura din 11.11.2003, document in baza caruia autoritatea vamala romana a acordat regimul tarifar preferential.

Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza atunci cand autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni in legatura cu autenticitatea declaratiei pe factura, astfel ca Biroul vamal a initiat verificarea facturii din 11.11. 2003 prin transmiterea acesteia la autoritatea vamala olandeza.

Urmare controlului "a posteriori" initiat de Biroul vamal pentru verificarea dovezii de origine, respectiv a declaratiei pe factura, si in urma raspunsului primit de catre D.R.V. de la administratia vamala din Olanda prin Autoritatea Nationala a Vamilor Bucuresti, se comunica biroului vamal, referitor la verificarea autenticitatii si legalitatii declaratiei de origine de pe factura, faptul ca nu beneficiaza de regim tarifar preferential bunurile acoperite prin factura din 11.11.2003 intrucat nu s-a putut stabili originea acestora. Prin acelasi raspuns Directia Regionala Vamala dispune anulara regimului tarifar preferential, incasarea diferentelor de drepturi vamale inclusiv a dobanzilor de intarziere si incheierea procesului verbal de contraventie.

Avand in vedere cele comunicate de Autoritatea Nationala a Vamilor Bucuresti, Biroul vamal a intocmit actul constatator din 10.01.2005 prin care s-a constatat ca societatea "X" datoreaza diferenta de drepturi de import reprezentand taxe vamale, comision pentru activitati vamale si taxa pe valoarea adaugata.

Importatorul "X" formuleaza contestatie impotriva Actului constatator din 10.01.2005 privind taxele vamale si alte drepturi cuvenite bugetului de stat intocmit de Biroul vamal, mentionand ca "intentioneaza sa ceara exportatorului sa faca dovada originii bunurilor aferente importului" pentru care a beneficiat initial de regimul tarifar preferential acordat la declaratia vamala de import din 24.11.2003.

Urmare acestei precizari, directia generala a finantelor publice judeteano ii aduce la cunostinta contestatoarei faptul ca are posibilitatea de a depune probe noi in sustinerea cauzei potrivit art. 182 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in interiorul termenului de solutionare a contestatiei, de 45 zile de la depunerea acesteia. Pana la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a depus documente suplimentare care sa dovedeasca originea bunurilor importate cu declaratia vamala de import din 24.11.2003.

Prin cauza supusa solutionarii directia generala a finantelor publice judeteano este investita sa se pronunte daca SC "X" SRL datoreaza diferente de drepturi vamale de import, in conditiile in care anulara regimului tarifar preferential a fost determinata de rezultatele verificarii ulterioare de catre autoritatea vamala olandeza a declaratiei pe factura.

In drept,

Potrivit articolului 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei,

" In aplicarea regimului tarifar preferential, regulile si formalitatile necesare pentru determinarea originii marfurilor sunt cele stabilite in acordurile si conventiile internationale la care Romania este parte."

In Protocolul din 27 decembrie 2001, referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituint o asociere intre Romania, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 192/2001, la art. 5 "Produse obtinute in intregime" pct. 1 se stipuleaza:

"Sunt considerate ca obtinute in intregime in Comunitate sau in Romania urmatoarele :

[...] h) articolele uzate, colectate acolo, destinate numai recuperarii materiilor prime, [...]

[...] k) marfurile produse acolo, exclusiv din produsele mentionate la punctele a) - j); [...]"

Cu privire la acordarea regimului preferential produselor originare din Comunitate la importul in Romania, art. 16 pct. 1 lit.b) din acelasi protocol precizeaza ca acest lucru se realizeaza prin prezentarea *"unei declaratii, denumita in cele ce urmeaza "declaratie pe factură", data de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele in cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor."*

Referitor la intocmirea unei declaratii pe factură, articolul 21 al aceluiasi protocol mentioneaza ca acest lucru se face doar de catre un exportator autorizat care *"trebuie sa prezinte, in orice moment, la solicitarea autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor in cauza precum si indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol."*

Mai departe, articolul 22 prezinta conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca un exportator pentru a fi autorizat, respectiv:

"1. Autoritatile vamale ale tarii exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire in continuare ca "exportator autorizat", (...) sa intocmeasca declaratii pe facturi, indiferent de valoarea produselor in cauza. Un exportator care solicita o astfel de autorizatie trebuie sa ofere autoritatilor vamale dovedea caracterului original al produselor precum si indeplinirea celorlalte cerinte ale acestui protocol.

2. Autoritatile vamale acorda statutul de exportator autorizat, daca acesta indeplineste conditiile pe care ele le considera necesare.

3. Autoritatile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizatie vamala numerotata, care va aparea pe declaratia pe factură."

Referitor la verificarea dovezilor de origine, articolul 32 din acelasi protocol, mentioneaza:

"1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de cate ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni intemeiate in legatura cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor in cauza sau cu indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol.

(...)

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. In acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător."

In legătura cu anularea regimului preferential, art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G.nr.1114/2001, stipulează:

"In toate cazurile in care in urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferential a fost neintemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea de acte constatatoare".

Fata de cele prezentate mai sus retinem ca Biroul vamal, avand suspiciuni in legatura cu autenticitatea declaratiei pe factura din 11.11.2004 a solicitat autoritatii vamale olandeze, prin organele ierarhice superioare, verificarea acestei facturi ulterior acordarii liberului de vama. In baza informatiilor primite a rezultat faptul ca acordarea regimului preferential avand la baza aceasta dovada de origine a fost neintemeiata, administratia vamala olandeza comunicand ca nu s-a putut stabili originea bunurilor, motiv pentru care nu s-a putut confirma originea bunurilor acoperite de factura sus mentionata. Astfel, pentru recuperarea datoriei vamale Biroul vamal a procedat legal la intocmirea Actului constatator din 10.01.2005 privind taxele vamale si alte drepturi cuvenite bugetului. Prin acest act constatator s-a stabilit o diferenta de plata fata de datoria vamala stabilita initial la prezentarea declaratiei de origine de pe factura, **urmand a se respinge contestatia ca neintemeiata.**

Referitor la motivatia petentei potrivit caruia in cazul in care este necesar va solicita firmei olandeze exportatoare dovada originii bunurilor, retinem ca aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat, pana la data solutionarii contestatiei, societatea nu a raspuns solicitarii facute de D.G.F.P. de a depune documente noi in sustinerea cauzei care sa dovedeasca ca bunurile importate sunt de origine din Comunitate.